

8

UCHWAŁA Nr 432 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1960 r.

zmieniająca uchwałę nr 24 Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 1960 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym.

Na podstawie § 21 ust. 2 uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 1960 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 9, poz. 43) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wykaz przedsiębiorstw objętych przepisem § 21 ust. 1 uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 1960 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 9, poz. 43) uzupełnia się dodając na końcu tego wykazu nowy pkt 5 w brzmieniu:

„5) Łódzkich Zakładów Wytwórczych Kopii Filmowych; w Zakładach tych stosuje się nadal dotychczasowe zasady premiowania przy wprowadzeniu jednak od dnia 1 stycznia 1961 r. obowiązkowych podstawowych warunków ustalonych w § 4 załącznika nr 3 do niniejszej uchwały.”

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Kultury i Sztuki.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

9

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 28 grudnia 1960 r.

w sprawie zbytu wyrobów przemysłu terenowego w 1961 r.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 2 uchwały nr 170 Rady Ministrów z dnia 10 maja 1957 r. w sprawie zbytu wyrobów niektórych jednostek organizacyjnych przemysłu terenowego (Monitor Polski Nr 51, poz. 318), w związku z § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270) oraz z § 1 zarządzenia nr 21 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1959 r. w sprawie zlecenia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów czasowego wykonywania niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 17, poz. 73) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Państwowe przedsiębiorstwa przemysłu terenowego i spółdzielnie pracy zrzeszone w wojewódzkich związkach spółdzielni pracy obowiązane są wytwarzane przez siebie w ramach planu artykuły wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia oferować do zakupu jednostkom w tym wykazie wymienionym lub przez nie wskazanym.

2. Ilekroć jest mowa w zarządzeniu o „przedsiębiorstwach” rozumie się przez to państwowe przedsiębiorstwa przemysłu terenowego i spółdzielnie pracy zrzeszone w wojewódzkich związkach spółdzielni pracy.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa obowiązane są oferować do zakupu wytworzone przez siebie ponad plan roczny artykuły wymienione w części A wykazu pod lp. 2 i 7 oraz w czę-

ści B wykazu pod lp. 1 i 3 jednostkom wymienionym w wykazie.

2. Przedsiębiorstwa rozporządzają pozostałymi artykułami wytworzonymi ponad plan roczny, a wymienionymi w wykazie w sposób następujący:

- 1) 50% artykułów wymienionych w części A wykazu pod lp. 1 oraz w części B wykazu pod lp. 2 powinny zaofiarować do zakupu jednostkom wymienionym w wykazie lub przez nie wskazanym,
- 2) 50% artykułów wymienionych w części A wykazu pod lp. 1 oraz w części B wykazu pod lp. 2 mogą zbywać dowolnie wybranym jednostkom gospodarki społecznej lub bezpośrednim odbiorcom,
- 3) artykuły wymienione w części A wykazu pod lp. 3—6 mogą zbywać dowolnie wybranym jednostkom gospodarki społecznej lub bezpośrednim odbiorcom.

§ 3. W razie gdy jednostką nadrzędna stwierdzi, że plan kwartalny ustalony został przez przedsiębiorstwo we właściwej wysokości, przepisy § 2 ust. 2 pkt 2 stosuje się do produktów wytworzonych ponad plan kwartalny.

§ 4. Przepisów § 1—3 nie stosuje się do produkcji ponadplanowej, której zbył uregulowany jest uchwałą nr 719 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie dodatkowych środków do popierania i rozwoju produkcji ubocznej materiałów dla potrzeb budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 100, poz. 1154).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrzychowski

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 28 grudnia 1960 r. (poz. 9).

WYKAZ ARTYKUŁÓW

Lp.	Nazwa artykułu	Nazwa jednostki, której należy artykuł zaoferować
	A. Artykuły wytwarzane przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłu terenowego:	
1	Ocet	Centralny Zarząd Hurtu Spożywczego
2	Makaron	" " " "
3	Cegła z wyłączeniem cegły pozaklasowej	Terenowo właściwa wojewódzka centrala materiałów budowlanych
4	Sączki	" " "
5	Dachówka palona	" " "
6	Pustaki palone stropowe	" " "
7	Maszyny rolnicze	Centrala Handlowa Sprzętu Rolniczego
	B. Artykuły wytwarzane przez spółdzielnie pracy zrzeszone w wojewódzkich związkach spółdzielni pracy:	
1	Skóry twarde i miękkie	Centralny Zarząd Handlu Obuwem
2	Ocet	Centralny Zarząd Hurtu Spożywczego
3	Maszyny rolnicze	Centrala Handlowa Sprzętu Rolniczego

10

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 grudnia 1960 r.

w sprawie szczegółowych zasad gospodarki funduszami dobrowolnych świadczeń społecznych.

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa szczegółowe zasady gospodarki funduszami dobrowolnych świadczeń społecznych tworzonych zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1960 r. w sprawie funduszy dobrowolnych świadczeń społecznych (Dz. U. Nr 39, poz. 233), zwanym dalej „rozporządzeniem”.

§ 2. 1. Wpłaty organizacji, osób fizycznych i funduszy, o których mowa w § 1 rozporządzenia, zwanych dalej „świadczącymi”, wpływają na rachunek funduszy dobrowolnych świadczeń społecznych, utworzonych na podstawie rozporządzenia.

2. Rachunki funduszy, o których mowa w ust. 1, zwanych dalej „funduszami”, otwiera się na zlecenie zainteresowanych organów lub instytucji we właściwych terytorialnie oddziałach Narodowego Banku Polskiego.

3. Jeżeli fundusz jest przeznaczony w całości na finansowanie określonej inwestycji w zakresie budownictwa inwestycyjnego i stanowi wyłączne źródło finansowania tej inwestycji — rachunek funduszu otwiera się we właściwych terytorialnie oddziałach banku finansującego inwestycje.

4. Prawo dysponowania rachunkiem funduszu powstaje po złożeniu odpisu uchwały lub decyzji, podjętej w myśl § 2 rozporządzenia.

5. Dla każdego rodzaju przeznaczenia, określonego przez świadczącego, otwiera się odrębny rachunek funduszu.

6. Na rachunki funduszy rad narodowych niższego stopnia wpływają również środki z rachunków funduszy rad narodowych wyższego stopnia, przyznawane zgodnie z § 6 rozporządzenia.

7. Organ przyznający środki w myśl ust. 6 określa równocześnie ustalone przez świadczących przeznaczenie funduszu.

§ 3. 1. Właściwy organ podejmuje uchwałę lub decyzję, o których mowa w § 2 rozporządzenia:

- 1) w zakresie funduszy rad narodowych (z wyjątkiem funduszy przeznaczonych zgodnie z § 6 rozporządzenia na finansowanie zadań rad narodowych niższego stopnia) — w trybie określonym w art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221),
- 2) w zakresie funduszy ministerstw (urzędów centralnych) i jednostek im podległych oraz funduszy przeznaczonych zgodnie z § 6 rozporządzenia na finansowanie zadań rad narodowych niższego stopnia — w drodze za twierdzenia planu finansowego funduszu.

2. Tryb określony w ust. 1 pkt 2 może mieć zastosowanie również w przypadkach, gdy fundusz rady narodowej przeznaczony jest na cele, na które nie były przewidziane kredyty w budżecie tej rady.